

EL BORINOT

Any III-Núm. 67
5 març 1925
Subscripció:
Trimestre, 3'50

SETMANARI D'HUMOR

20 cms.

La corrisp.^a a
l'Administració:
Angels, 22 i 24
BARCELONA

—Veus? Ara els uns lliberals, els altres conservadors, i els conservadors s'entenen amb els lliberals, vindran els constitucionalistes, i.....

—Saps què? Que s'acosta Sant Josep; vet-ho aquí.

RAMON SUNYER
JOIER

Corts Catalanes, 643 - BARCELONA Telef. 813-S. P.

BRAGUERS I FAIXES A MIDA - SUSPENSORIS SPORT - MITGES - GENOLLERES - TURMELLERES
ELÀSTIQUES - ESPARDENYES AMB SOLA DE GOMA - CINTURES PER OPÉRATS D'HÈRNIA
TIRANTS I CINTURONTS DE CAUTXÚ - BITLLETES COTONS - GLASSES - BÈNES
PILOTES TENNIS I FUTBOL - ESPONGES - PETAQUES
 MARCA "LA GERMANA"
PITETS - BABERS - CALCETES TOT GOMA PER INFANTS - PILOTES I JOGUINES TOT GOMA
ARTICLES DE GOMA PER A BARBERS - MITJONS DE CAUTXÚ - GORRÓS DE BANY - TELES PER LLIT - XUPADORS

PRODUCTES TUSELL, S. A. - RONDA SANT PERE, 12 - BARCELONA

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

CARRER DE FERNANDO

- 24 i 26. Sastre, modisto i Camiseria-BAS I TARRIDA
- » 33. Gavineria. - AMERICAN MACHINE.
- » 34. Institut Musical. - Acadèmia Ardevol.

CARRER CORTS CATALANES

- Núm. 614. Peleteria «LE RENARD».
- » 460. «Bombeta Minerva». - Radio-Telefonia.
- » 451. Instal·lacions elèctriques, aigua i gas. - RAFEL SALA.

CARRER CLARIS

- Núm. 102. Blau Catalunya. - J. LOPEZ LLAUDFR.

CARRER DE TALLERS

- Núm. 72. CASIMIR VICENS. - Ceràmica i rajoles.

CARRER MUNTANER

- N.º 65 Ribas i Ferrer. Bib. Regina *Noveles escullides*

CARRER CONDE ASALTO

- N.º 15. Mobles a plazos i comptat. - JOSEP MACIÀ.
- » 95. «LA CORONA» Braguers, Vies urinàries.

CARRER BOTERS

- N.º 4 F. MONFALCÓN. Tapisos pintats i oleografies.

CARRER DEL CALL

- N.º 1. C. FONT. Mantons Manila i Mantellines.
- » 9. Llaneria y Sederia. - CASA PUIG.
- » 17. Sederies y Llaneries. Trémola.
- 28, pral. J. COSTA. - Antiguitats d'art.

CARRER DEL PI

- 2 i 4 Raspalleria Moderna - FERRÁN MAURI.
- » 7. Vels i Mantos. - ANTIGA CASA SALA.
- » 11. Articles de Pell. - J. SAUCH.
- Núm. 8. 2.º SASTRE. - L. MIR.
- » 14. Art. Fotogràfica. - S. COSTA.
- » 14. Fca. Plisada. - BRUTAU I MOXO.

CARRER BALMES

- RADIO-ELECTRIC. Manufactures, Balmes, 126.

RAMBLA DE CATALUNYA

- N.º 124 Instal. bones i barates. - Barnadas i Espinet.
- » 15. Pelleteria «La Siberia». - J. TICO.
- » 20. Perruqueria. - J. MAYMO.
- » 42. Bar. - LA PAGESA DE LA RAMBLA.

CARRER DE LA BOQUERIA

- 36 i 38. Camiseria. - RODRIGUEZ & FERRER.

CARRER CORRIBIA

- N.º 2 1.ª Lligas i Tirants CATALONIA

CARRER VILA-VILÀ

- Núm. 66 Palla i Aufals JOSEP CATALÀ

CARRER PORTAFERRISSA

- N.º 22 Gavineria i perfumeria. - VDA DUCHEIN.
- » 25 Camiseria A. B DE CORNELLA

CARRER ARIBAU

- N.º 29 i 31 Perruqueria ENRIC SORIGUE

CARRER FONTANELLA

- N.º 18. Art. Fotogràfics i Radio. - PÉREZ i SALAT.

CARRER JOVELLANOS

- Núm. 4. Art. Fot. i treballs de Laboratori. - E. Picazo.

RONDA SANT ANTONI

- N.º 60. OLLA EXPRESS - Detalls a Import Acar.
- » 76. Billars patentats Xifré. - «LA ACTIVA».

CARRER SALMERÓN

- N.º 140. Articles fot. i radio. - V. CALDÉS ARUS.
- » 193. Lâmp. Elect. i radio - RAMON RABASA.

DIAGONAL

- Núm. 460. «Radio Iris». - J. B. MODOLELL.

**Radio-Telefonia
i Electricitat**

Taller electro-mecànic
Llum-Força-Calefacció

Pere del Valle

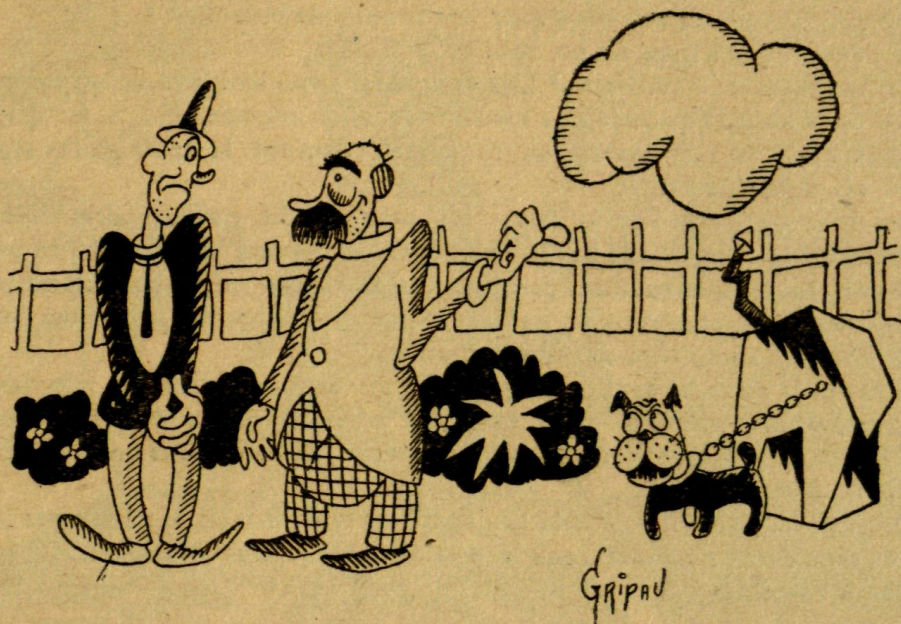
Corts Catalanes 580
BARCELONA

**A totes les
llibries**

**LA VIDA DE
LLATZER
DE TORMES**

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

2 pessetes

SORT D'UN GOS AIXI

—A la nit el deixeu anar, oi?

—I ara! que es pensa que vull que me'l prenguin?

CONTINUEN VEIENT-SE LES ORELLES DE LA PRIMAVERA

A farsa sembla que va de debò; si és lícit parlar així, tractant-se d'una farsa. Els preparatius per ara no cessen, tiren endavant. Cada dia de la setmana, que són molts dies, hom llegeix una coseta o altra a la secció dels telegrams de Madrid dels conspicus de la farsa. Per aquest camí, aviat les velles rampoines tindran qualque apariència de cosa nova.

Però són tossuts aquests vells polítics! Quan havien estat donats per morts, resulta que n'hi ha més que mai; llur generació essent escissipara, ço és assaber que es generen, i per tant que es multipliquen fragmentant-se, se'n fan més que un foc no en cremaria; es veu que tot aquest temps de no actuar els ha estat favorable, volem dir que han fet llocada.

Ah! no voleu brou? dues tasses! Abans hi havia el partit conservador idoni, anomenat així (idoni), perquè servia a les mil meravelles per qualsevol cosa que fos. I veieu: sempre allò de «més difícil totaví», ara es va fent un altre partit (aquí el mot «partit» no pot ésser més exacte) encara més idoni; ço que vol dir que encara servirà per més coses, per coses més delicades i compromeses.

El pobre Sánchez Guerra ha volgut fer el «farruco» i li ha sortit el tret per la culata; perd la meitat de la ramada. Entestat a no actuar i a servir el seu paper constitucionalista, molts han vist en això un bell motiu de mandrejar i no res més, una excusa per estar-se a casa ben còmodament, sense intervenir en la cosa pública. I aquí ha vingut que han dit: prou! Els zelosos del bé públic creuen que ja és hora de veure la manera de sacrificar-se per al bé de tots. Es mouen, paren taula com si diguéssim.

Si el senyor Sánchez Guerra persisteix en la seva desgana real o aparent, és clar, serà exclòs de l'àpat.

La saba de la primavera que s'atansa fa moure els cuquets ensopits, «aletargats». Això és tot. Però cal anar amb molt de compte; resta temps encara per poder venir cops de fred malmetedors. Per tal, faran bé aquests vellards atrevits d'anar ben munits de bufandes, és a dir, que no es moguin sense permís de l'amo, i que aquest els ho trobi bé.

Veritat, senyor Conde de Romanones? Ens va agradar vostè amb allò del paper damunt la taula. Però trobem que es va oblidar de tenir una circumstància en consideració, i és: que si el paper fos de banc, prou desapareixeria a la carrera, no romandria damunt la taula gaires segons. Com se'ls «poleixen» aviat, els papers de banc!

I bé, senyors de la comparsa i de la farsa. Us hem de dir que no altra cosa esperàvem de vosaltres. Almenys a nosaltres no ens haveu entabanat: us havem tingut sempre per allò que sou, uns «aprovechados» (encara que vosaltres prengueu un altre nom més sonor i llampant).

Creure en vosaltres fóra creure en un bufó, o creure en un mort de gana, cosa improcedent; car tothom sap que tant l'un com l'altre són irresponsables.

Convé, inclús per la salut, de tant en tant canviar de vistes i d'espectacle, canviar de panorama. Altres anys, en arribar la primavera, érem avesats a veure la dansa de les ninfes joves damunt l'herba florida. Enguany ocasió ens és donada de veure el ball d'una colla de vells clowns, que també, ai! senten la primavera.

La cosa més graciosa d'aquest ball és la pruija dels comparses vells a passar per joves. Volen fer veure que són de sana i robusta i jovençana «constitució» i la llur «constitució» és més tronada encara que la llauna rovellada.

FLEURY

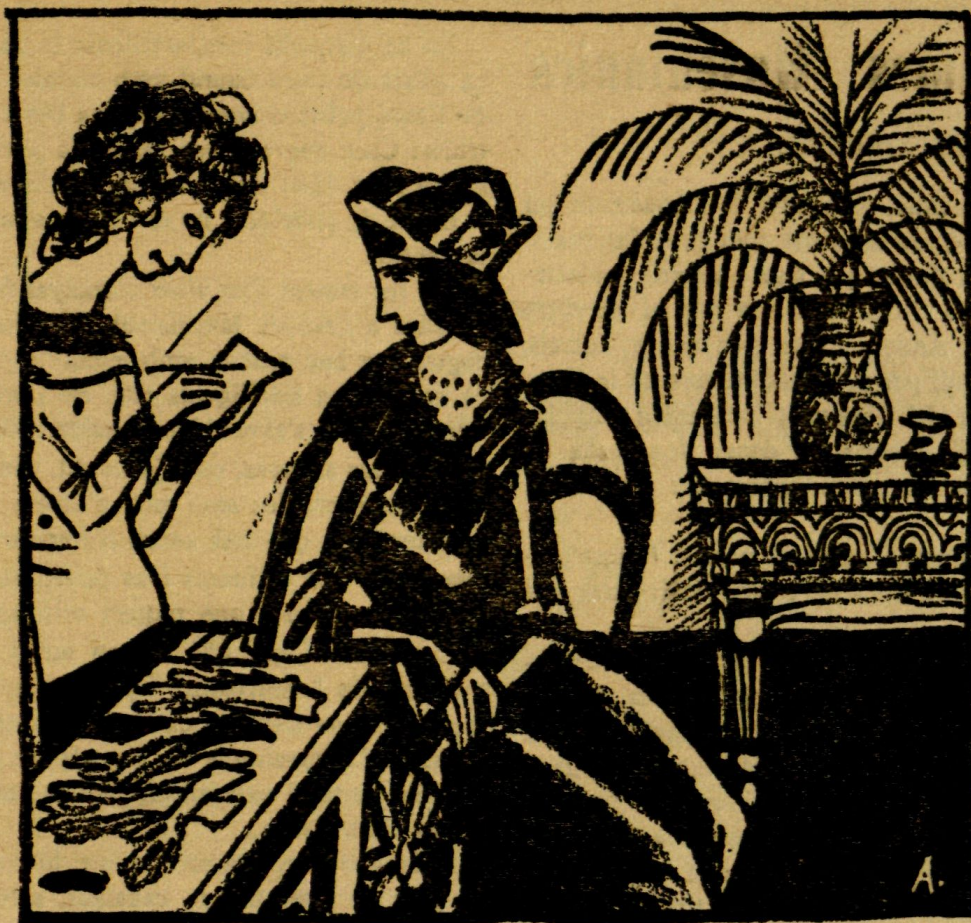
S'engresca, s'engresca

QUI? El Barcelona, o el Barça, com volgueu. Torna als bons temps, després d'una toncadeta de badades i maledicències. Una temporada de dejuni, de privacions, d'entrebancs, a tothom va bé, sigui a persones individuals o a persones de les altres, collectives que en diuen, si no anem malament del carabassot.

Mals vents corrien sobre el Barcelona, tendencioses informacions—per l'estil d'aquelles que fan córrer les agències telegràfiques en preparar certs negocis o combines d'Estats—auguraven al Barcelona una mala fi, asseguraven que tenia una mala peça al teler. I en mantes "covachuelas", que diria Xenius, hom es fregava les mans de content i estava confegint l'esquela de defunció.

Hom havia abocat inclús les saques omnipotents del diner; i coses fantàstiques es deien en aquest sentit per aterrar la moral del Barcelona i esmicolar-lo.

Però és debades. I és que els dissolvents quan no dissolen no és que no valen per res, en casos com aquest, sinó que es converteixen en coherents encara. I veu's aquí que ara tothom va sentint-se, més que mai, Barcelona; i arriba que, tot i no ésser futbolero, us trobeu, en sortir de casa, convertit en "barça", amb gersei, culot i sabates i una pilota per meravella sota el braç. Sigui això, en part, compensació de la pilota que no trobeu a l'olla, per manca de carn, o per manca d'altres coses,

A LA GUANTERIA

—Em quedo els negres: la sogra està tan malalta.

NO N'HI HA PER TANT, SENYORS DE FRANÇA

LES coses noves a França són velles ací. Ara fa molt de tro el sistema d'un tal Coué que consisteix en traure grans beneficis en l'ordre de la salut i del benestar de cadascú fent repetir moltes vegades d'un cap de dia a l'altre, expressions com per exemple: "Estic bé, molt bé, em trobo molt bé, em trobo millor, estic molt millor, sóc feliç, estic divinament, etc." Diu que mitjançant aquesta mena d'exercici de suggestió hom obté resultats molt satisfactoris i en abundor.

Al volt d'aquest sistema, molt de bum-bum i molt de comentari s'ha aixecat a França, pretenen haver arribat al cel amb les dents, pobres! Ací ja n'estem cuits d'això, i no fem escarafalls; quan ells hi van, ací ja en tornem.

Almenys aquesta vegada, que no vulguin pas-

sar per ésser ells els inventors, que tolerin que algun cop l'enginy francès es vegi jaquit endarrera per l'enginy d'una altra raça; en una paraula, que no gallegin tant.

Ací ja fa temps que aquest sistema és en voga plena. "Ara anem bé; tot va millorant; la situació és esplèndida; bandejada la immoralitat, ara brilla per tot l'honradesa; el país és una bassa d'oli; el treball i la riquesa, el benestar són a l'ordre del dia; cada dia estem millor"; això hom diu i repeteix molts cops cada vint-i-quatre hores, temps ha.

I efectivament, els resultats són magnífics.

Que ja estem a punt de fermar els gossos amb llonganisses, vès!

UWB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

A. M.

Reportatges Museutànics

A L'AMIC DEL XIPRERET

EL nostre amic, propietari de l'Aquàrium del Xipreret, tan aficionat com és a l'animalogia vivent, no dubto que deu conèixer perfectament un museu d'aquesta mena que hi ha entre el Clot i Sant Andreu i que crec que es mereix un delicat estudi per persones enteses en la "matèria". L'amic del Xipreret, incansable estudiògraf animalògic, hauria de donar una mena de conferència escrita sobre aquest tan interessant museu.

Faré una breu explicació als nostres lectors perquè es facin una mica de càrrec de la cosa que és.

Es un gran local rodejat de camps i aïllat completament dels dos ex-municipis indicats. A dintre hi ha diversos departaments laterals, com si fossin menjadors de cavalls, destinats cada un a una diferent mena d'animals. Aquestes "menjadores" donen totes a una espaiosa sala destinada a l'estudi d'ells. Aquesta sala que, atès allò a què està destinada, sembla que tindria d'ésser una cosa neta i delicada, no és sinó un recó d'immundícies i trastos vells.

—Has vist, En Puig i Cadafalch, quin èxit a la Sorbona?

—Sí, noi; i que cal anar-hi ben calçat, allí; no es deixen "sobornar".

En un d'aquells compartiments hi ha una bonica gàbia de ferro daurat amb cintetes tota plena de lloros petits o llorets. I quins llorets més instruits! Crec que als tres mesos ja parlen i tafanegen i tot. Heu vist cosa més intelligent?

L'olor de podridura no ens deixa entrar a la sala central.

Cal fer esment d'un viver d'aranyes feréstegues, caçades a l'Àfrica Meridional. Són domades, tot seguit que han nascut, amb molta "societat"; però no són tan intel·ligents com els llorets, encara que pels fets s'assemblen considerablement.

Aquestes aranyes, com ja he dit, són domades; però car tractar-les amb molt d'afecte; si no, són més terribles que una cabra d'Àngora quan està empipada. Són traïdores i us poden embestir pel darrera, i cregueu que piquen com agulles!

Les aranyes que allà neixen tenen gustos especials. Són "carnívores" i per beure, només admeten suc de llenties, encara que per dreta llei tindrien d'alimentar-se de la pols de les parets. Així ho porta la naturalesa, però es veu que també és defraudada...

A un altre departament, apart, hi ha una colla de gats de totes menes, casolans, salvatges, falders, terratrencs (aquells que només corren de nit per les teulades) i d'altres que no sabem com es diuen.

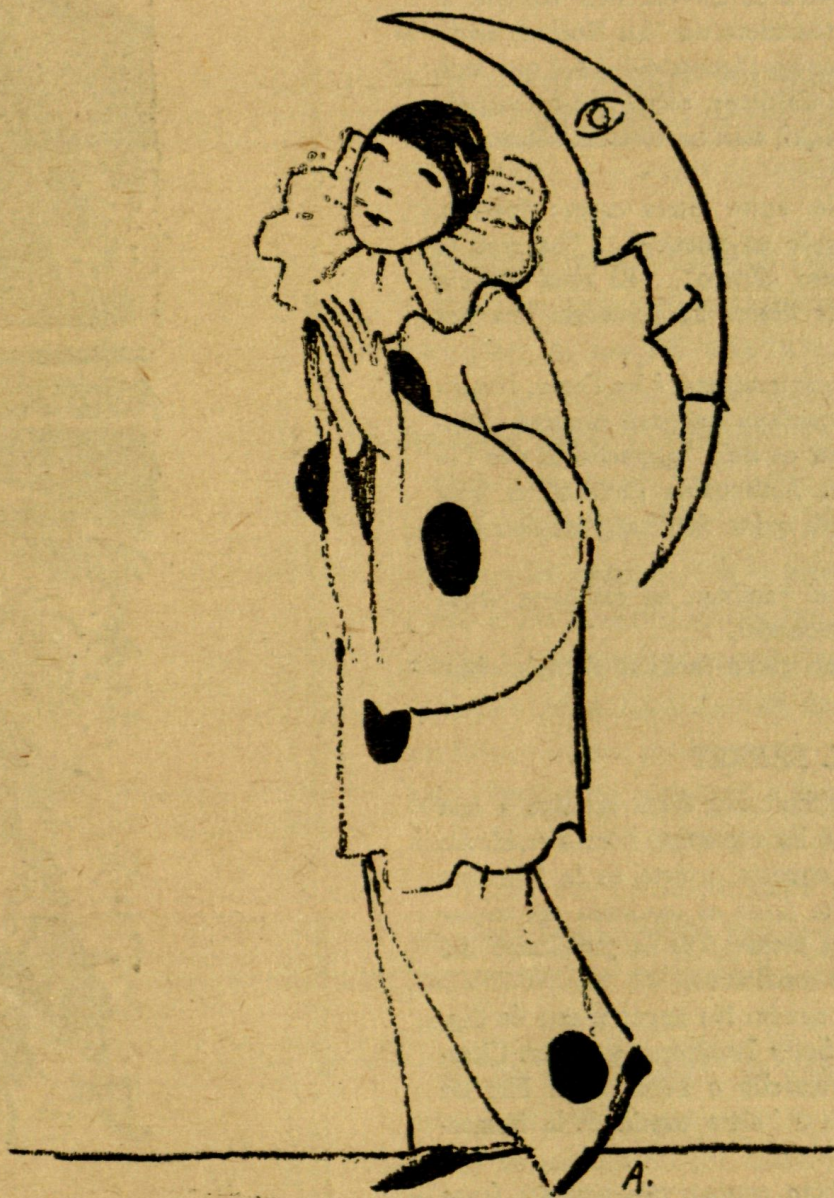
A la vista són gats mansois; però un hom no se'n pot fiar... Tenen unes ungles! i sempre les treuen d'amagat. Aquests animals només mengen molles de pa sucades amb vi i sucre; per això sempre van més "gats" que no són. No són éssers interessants per a un estudi "gativològic"; al capdavant un hom ja sap del mal que pateixen.

A una altra secció hi ha un sens fi de rucs mesquins que per llur manca absoluta de mentalitat han d'ésser sotmesos a un tractament especial; aleshores hom creu que seran portats a la sala destinada a aquest efecte. Són rucs molt guitzosos i llur menja preferida és la civada.

En altres llocs reservats hi ha bèsties feréstegues i indomables, no ens hi podem acostar.

Difícil seria d'anomenar totes les coses interessants que allà hi havia; i encara que ho fés, temo que aquí no cabria.

Un estudi d'aquests animals crec que fóra de gran utilitat per a la ciència; per això esperem que el nostre amic del Xipreret ens digui si coneix "carnívors" tan nans com les aranyes del Museu que hi ha entre el Clot i Sant Andreu.

PANORAMES D'ACTUALITAT
Entornem-nos-en al llit, que això és la lluna.

Del balconet estant

PASSEN COSES SIGNIFICATIVES

A la Plaça de Catalunya, entre moltes altres ximpleries hi ha un rètol lluminós (és un dir) movable, que fa com qui camina tot tremolant. L'inventor d'aquest rètol es mereix ben bé que el posin a aquella columneta de "La Noche" destinada a fer ressaltar les figures del dia, i que amb aquell castellà de Caldetes, escrit alguna vegada per eminències d'aquí, tant ha torturat alguns nobles noms.

Aquest rètol diu, entre altres coses: "dinero, dinero"... "el mundo es vuestro"... "haceros la felicidad"... "dinero, dinero"... El rètol ofereix el guany de molts diners no recordem ara per quin procediment.

Un s'ho estava contemplant, i ho llegia, fixant-s'hi molt, i badoquejava en gran manera. Després ell a si mateix es deia, suggestionat per l'anunci:—Ara veieu, amb quina facilitat un hom pot ésser feliç, amb quina facilitat s'omplen butxaques!

I en reprendre el caminar, va trobar-se sense rellotge i sense moneder.

Tenia raó:—Amb quina facilitat s'omplen butxaques!

TRAIEU-VOS EL BARRET

Ha fet el seu circuit una frase relativa a una novella revista que ha començat hom a publicar. Tenim entès que aquesta revista és la "Revista de poesia". Aquesta frase es condensa aproximadament en aquests termes: és la publicació del Sindicat de poetes mediocres.

Ah! la frase és aguda. No negareu que és digna del talent d'un Sully Prudhomme, o d'un Chesterton, o d'un Pirandello o àdhuc d'un Noi de Tona, traspasat ja a l'altra banda de la immortalitat.

No endebades hom suposa que aquesta frase és la resultant d'un cercle d'eminències: eminències tan objectivament com subjectivament parlant, és a dir: que ho són, i que s'ho reconeixen. Que és doble mèrit.

L'OLYMPIA ES UN BON NOM

Un dia o altre deurà fer-se l'anecdolari de l'avui joveníssim centre d'espectacles "Olympia", una de les coses realitzades en vistes a "la gran Barcelona" que tots somniem (i que no ens diguin que somniem truites: ja ho veuran!).

En aquest anecdolari deurà constar com i per qui va nàixer el nom d'Olympia, en la suggestió

del qual segurament que degué influir el record de l'Olimp, l'evocació de l'Olimp, aquell indret regalat dels espectacles divins de la mitologia.

Així ho creiem. Creiem que Olympia és un bon nom, per les coses bones que ens hi han donat i que ens hi donen (ei! lector: no tenim "passi"), i per la promesa de les que donaran.

Gràcies a ella, aviat podrem fruit a Barcelona d'una temporada d'Opera.

—Com! tu i l'Antonet sou
—Natural; ell es va casar

TIPUS I TRIPES

LA CAIGUDA

ARA imagineu-vos que caigués el bust de don Cristòfor Colomb. No produïria un efecte sorprenent? A mi, m'agradaria veure-ho, però, a una prudent distància. Segurament restaria esmicolat; i si caigués en terreny prou tou faria un regular forat. S'hi poden entretenir, calculant-ho, els entesos.

Deixem estar don Cristòfor Colomb (qui assenyala i assenyala amb una persistència verament exemplar) en son lloc més baix, entre els més elevats monuments del món monumental i entretenim-nos amb les caigudes.

Hom s'entrebanca en quelcom; a voltes hom pot caure, a voltes es pot trencar el nas i tot.

Hom està empipat amb la sogra, amb sa filla i amb altres persones i coses que no és lloc d'esmentar, i, prenent una resolució no gens recomanable, es deixa caure de dalt de tot d'una casa moderna, imitant grollerament "el salt de l'àngel". Però quan arribareu a baix algú us dirà que éreu segurament "un pobre diable".

N'hi ha que es deixen caure en la temptació amb tota la tranquil·litat imaginable. En trobareu que sembla que no hagin fet altra cosa en llur vida.

Hi ha moltes menes de caigudes, però, en totes hom pot observar que no agrada gaire de caure, exceptuant els qui cauen per deport, o millor, que cauen, que es llencen per deport.

PEP GAR

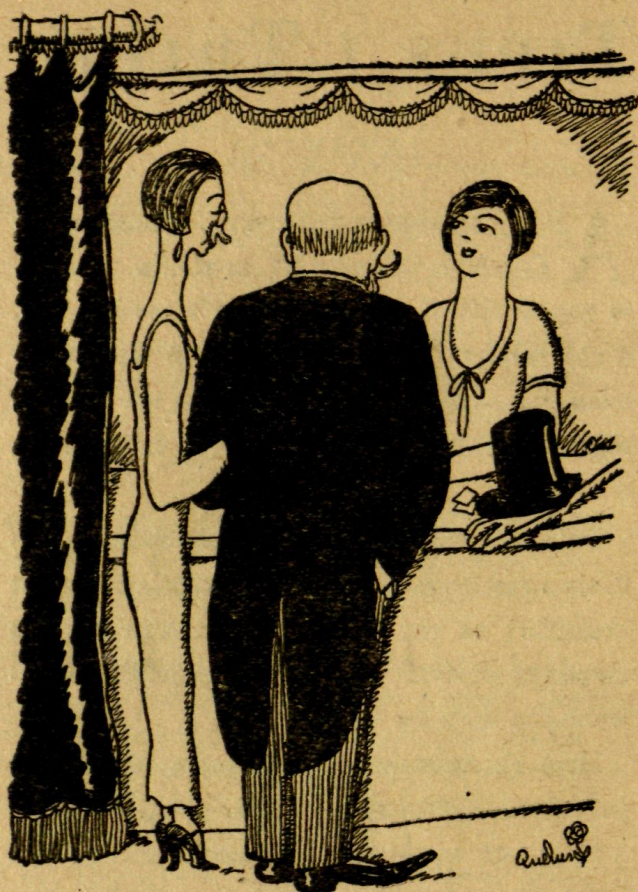
ats, i no viviu junts?
o una, i jo amb un altre.

També hem sentit a dir que pensen de fer-hi una temporada de teatre català. Sembla que hom comptaria per representar-hi "La baldufa d'or" de l'Ignasi Iglesias, i obres d'altres escriptors que li plauria al públic de conèixer.

Ve't aquí com bo i esperant el celebrat Teatre de la Ciutat podria l'Olympia complir-ne les vegades.

V. i N.

A LA GUARDARROBA

La noia del guardarrobes:—*El senyor... i la senyora van junts?*

El senyor:—*Sí, noia! ja fa 30 anys! Què li sembla?*

CONVERSA

—Joan, què diu el diari?

—El diari mai "diu" res.

—Vull dir si hi ha qualche notícia, que tingui un xic d'interès.

—Ja fa temps que res no hi trobo que a un hom pugui interessar.

—Doncs així no et cal llegir-lo, puix que res no has de trobar.

—Tu ja saps que hi ha una dama que fa tatxa on no li plau; segons quins elogis deixa, (i algun blanc, que et deixa blau).

Vaig llegir no fa pas gaire el del rave i de la col, també el de l'escombriaire, del "tocino" i del mussol,

Un també a la regadora...!
A les garrofes i al te,
també al fill de la portera
i a aquell que aboca el cafè;
i altres elogis simbòlics
d'allò... que ara no m'acut,
que fan bé caure d'espatlla
o et deixen esmaperdut.
Duu el programa de la *Radio
Barcelona* i d'altres llocs,
més la secció de Borsa,
d'anuncis breus, i *badocs*.
—Això de badocs, perdona,
però no sé de què va.
—Vull dir aquells infeliços
que es deixen entabanà.
A l'un pel *procedimiento*
de l'enterro o perdigons,
de les misses o guitarrà,
el deixen sense xinxons.
L'altre li han pres la cartera,
aquell que cau d'un quin pis,
un altre que ha begut oli,
i un gos que mossega a sis;
més enllà un que l'*atracan*,
aquest que un *auto* l'*ajeu*,
l'altre li puja un *foronda*,
o una *moto* damunt seu.
Música, cine, teatres,
pilota i altres esports,
Sesión de l'Ayuntamiento
i apart la secció de morts.
Això porta cada dia
lleugerament canviat.
Tampoc això no varia,
vaig a dir-t'ho abreviat:
Apats, discursos, banquets,
lunchs, viatges i comiats,
disposicions, ordres, plec,
embargs, notes, exilats,
recepcions, canvis, decrets,
conferències, suspensions,
telegrames, multes, tecs,
processons i dimisions.
Anà allà i tornà a venir,
mutis i boques tancades,
tranquilitat absoluta
i pau, fins a sis vegades.
Ja ho saps, això duu el diari
amb lleugera varietat,
el preu del pa ja s'apuja,
i el del "metro" ja ha baixat.

LA CONFIRMACIO DE LA DITA

Que és gran Barcelona!

SETS I VUIT

L'Emili Store, junt amb En Camps, té una exposició oberta a les Layetanes. Lola Anglada en té una a les Galeries Dalmau. Cal anar-hi. Són dels nostres.

Qui li ho havia de dir! La preponderància que va agafant el senyor Conde de Fígols.

Es ben veritat que allò de "no parla, però s'hi fixa" vol dir alguna cosa.

Sembla que la fragmentació dels conservadors "idóneos" és en reialistes i constitucionalistes. No ens avindrem mai: nosaltres, de tots plegats, en diem simplement "llenya".

Per cremar.

Yokohama, la gran ciutat japonesa, fa poc feta malbé per un terratrèmol, està gairebé tota reconstruïda.

Aquests darrers dies hem hagut de lamentar diferents mossegades de bèsties a diversos ciuta-

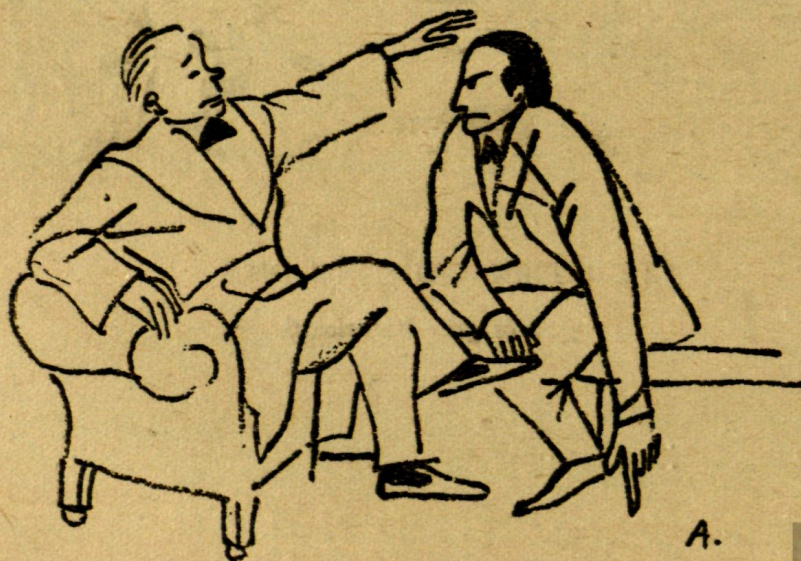
dans. No ens cansarem de recomanar que cal anar amb molt de compte amb les bèsties;

Els actes heroics d'un temps ençà es succeeixen en proporcions insospitades; verament es coneix que ens trobem en una època novella. Una suspensió de pagaments al Banc Crèdit de la Unió Minera, una altra al Banc de Vigo, amb un munt de processos i empresonaments i milions desapareguts, que deixen endarrera les nines desaparecidas, que fan obrir l'ull. Un seguit d'estafes i de robatoris i sustraccions de diner que fan enyorar els temps de Pemales.

Enguany les conferències anyals de la Muy Ilustre Junta de Damas han estat inaugurades amb la del senyor Apelles Mestres. Aquest poeta de les coses menudes i manyagues parlava de "la poesia xinesa".

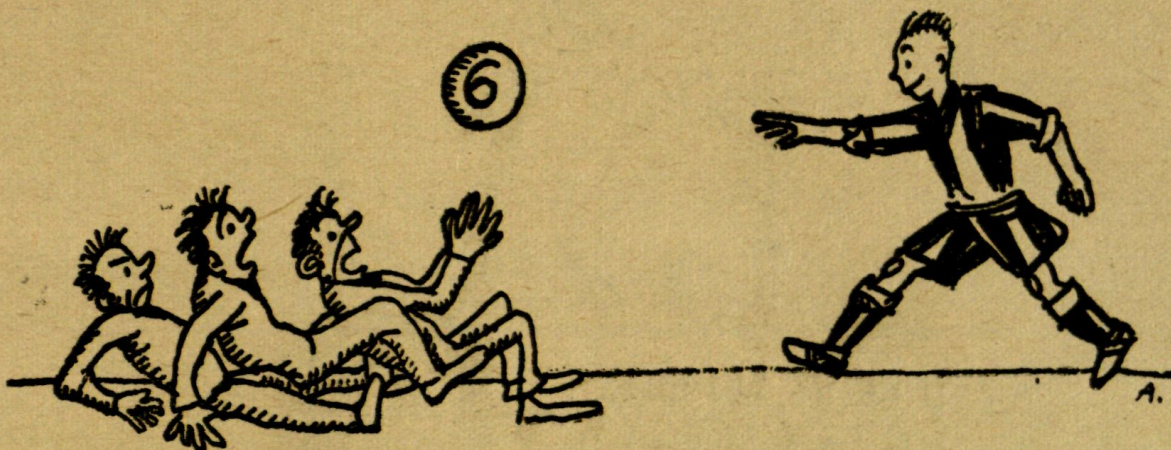
Però—que consti—no parlava en "xino".

La Unión Patriótica no es un partido, es una liga en la que podran entrar los viejos partidos si observan una escrupulosa ética política.

A.

—Què: desterrar-los? Fuig home; jo preferiria enterrar-los.

Las fuerzas vivas de Terrassa.

EL SAVI SALOMÓ

EN Salomó era com si diguéssim el cap de colla d'una mitja dotzena de vellets que, esgotats pel treball, es reunien cada dia, mentre el temps els hi ho permetia, per a prendre el sol i, també, per arranjar un xic el món. Enyorívollament contaven les seves facècies, personalitzant-les sempre, fent retret dels temps pretèrits més bons—ni cal dir-ho—que els actuals.

En Salomó, anomenat així perquè de tota la vida ficava basa en totes les qüestions, acostumava ésser el més parlamentari de la colla. Com ell deia, li plaïa d'explicar *parietats* que feien rumiar als altres. Salomó, en el fons, era un veritable Janfume que no deixava de tenir els seus cops amagats. Amb la seva peculiar filosofia, deia i comentava, moltes de coses emprant-hi un vocabulari exprés que ell mateix *fabricava*. Així s'explicava:

De quan érem xavals, em record que el mestre d'estudi, el senyor Xancó, ens contava l'història d'una gallina que diu que feia ous d'or. Nosaltres, quan el mestre ens explicava casos d'aquests hi badàvem uns ulls com unes síndries. Deia que hi havia una gallina molt ponedora que, en fer l'ou, tota la família ja l'esperava com candletes, car sabia prou el que valia i frisava per arreplegar-lo. La seva única tasca era parar l'orella per a sentir l'agradosa cançó del co-co-cos-

ques...! i córrer amatents a recollir la preciositat que la gallina havia deixat anar.

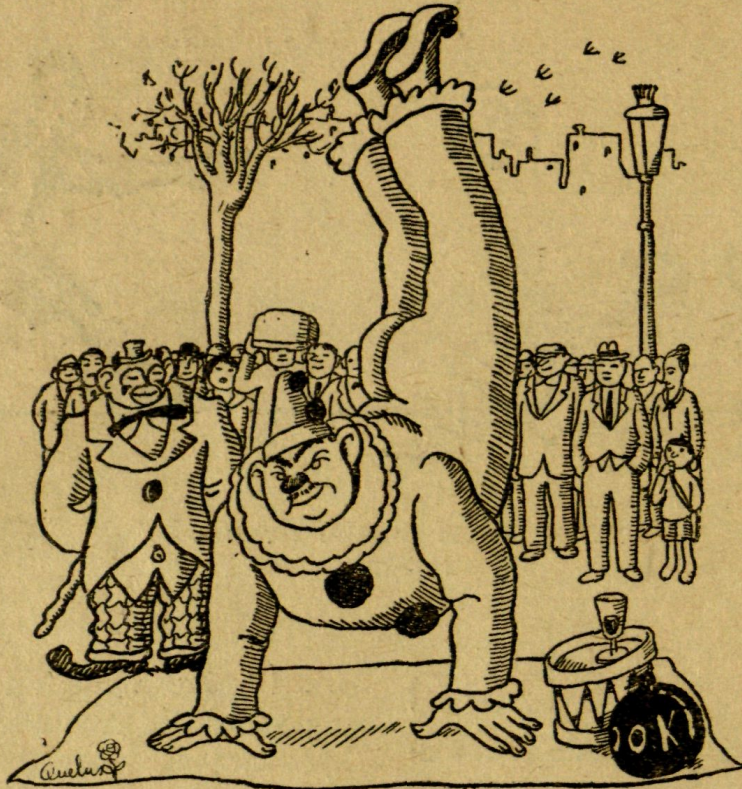
Aquella família—deia el senyor mestre—que era formada de germans. Ells no paraven mai de dir-ho i tots es creien tenir dret damunt d'aquella pobra gallina ponedora que a tots mantenia amb l'estimable producte de les seves postes. Enlloc d'estimar-la, però, ho creuríeu?, era per demés envejada; ves si n'eren de ximples que, fins la martiritzaven.

La gallineta, generosa de mena, anant fent ous d'or que ajudaven a viure als seus explotadors passant-se-la d'allò millor, sense hebre esment que, la gormanderia, com les demés coses, té els seus *encontres* resultant que els que els hi semblava que feien un favor cruspint-se el que en treien dels ous d'or no pensaven, poc ni molt, en cuidar-se de la gallina; ben al contrari. Amb intenció d'aprofitar-se'n encara més, tot d'una decidiren d'esventrar-la per tal d'embutxacar el magatzem que esperaven trobar-li a les entranyes.

Com ho pensaren així ho féren, restant amb un pam de nas en veure-la totalment exhaurida.

S'havien oblidat de peixar-la; tot per l'afany de copsar-li la posta aurífica amb la qual tant de temps s'havien *recreiat*.

Fou d'aquesta manera com els golafres ho perderen tot.

—Ai, ai! què fa! si el cap serveix per pensar
i no per trotar!

Els comptes d'En Parassol

Els sitgetans tenien com un orgull de poder presentar sempre comptes clars, excepció feta, naturalment, de quan remenava les cireres l'imponderable Ventureta. Ara es creien poder fer el mateix, però s'han donat perfecte compte que una cosa són els comptes de Pitàgores i altra els comptes d'En Parassol.

I no se n'haurien d'estranyar, perquè un parasol és precisament fet per a proporcionar-se ombra i ningú trobarà res d'extraordinari que ara que està parat, es faci passar per l'ombra als sitgetans.

La llàstima és que també passin per l'acera fent acataments, sens heure esment que no n'hi ha cap necessitat. Nosaltres els recomanàriem

que qui vulgui aguantar la vela que se l'aguanti ell mateix, o si no que pleguin veles, car tots ens coneixem i no val la pena de perdre el temps fent monades a l'ex-anacoreta encaputxat.

PESCARET

RESPONEM

(No tornem els originals)

A. M. T.—No guixa; és perillós.

De Granollers.—No ha passat.

F. Serres.—Si no talleu més, mestre...

O. M.—Malament!

Ax Met.—Què diu, ara! No ho entenem.

P. E. P.—Paciència, home, paciència. Tot arribarà.

Mec-Mec.—No estem per botzines. Amb el borinot ja ens en sobra.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

APARELLS I ACCESSORIS
PER A LA

RADIO TELEFONIA
DE LES MILLORS MARQUES

Venda al major i detall

Carrer Canuda, 45 i 47

BARCELONA

DIPOSIT DE MATERIAL ELÈCTRIC

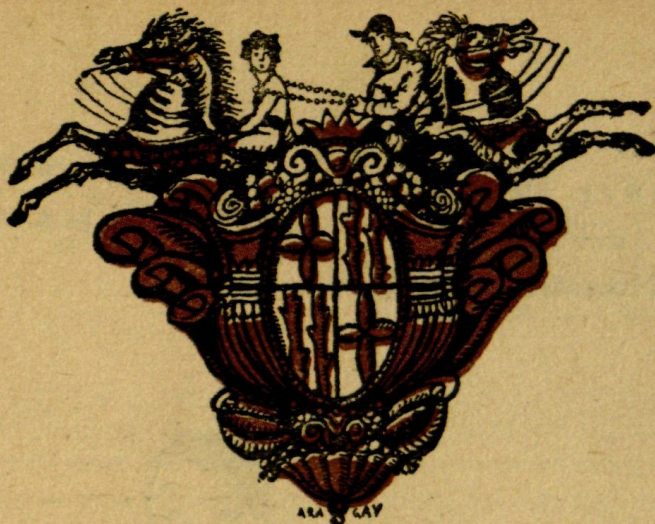
JOSEP CLAVELL

*Podeu adquirir el
primer volum de*
EL BORINOT
enquadernat

(mig any)

a les llibreries.

PREU 20 PESSETES

JAUME MERCADÉ

JOIER

Passeig de Gràcia, 46

Telefon 1373-A

BARCELONA

Proveu el cafè amb llet "El Pagès"

Per a construir un aparell de Telefonia sense Fils,
cal comptar amb l'ajut d'un bon llibre, i aquest és

La T. S. F. a l'abast de tothom

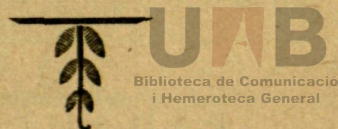
escrit en català per Agustí Riu, l'instal·lador de
l'estació de l'Hotel Colón. Pòrtic d'En Carles
Soldevila. Pròleg d'En Rossend Sagrera.

Forma un elegant volum de més de 250
planes, il·lustrat amb 91 gravats inèdits
i enquadrats amb portada a quatre
tintes i es ven al preu de 5 ptes.

a totes les llibreries de Cata-
lunya i en la casa editora

Editorial Poliglota

Petritxol, 8

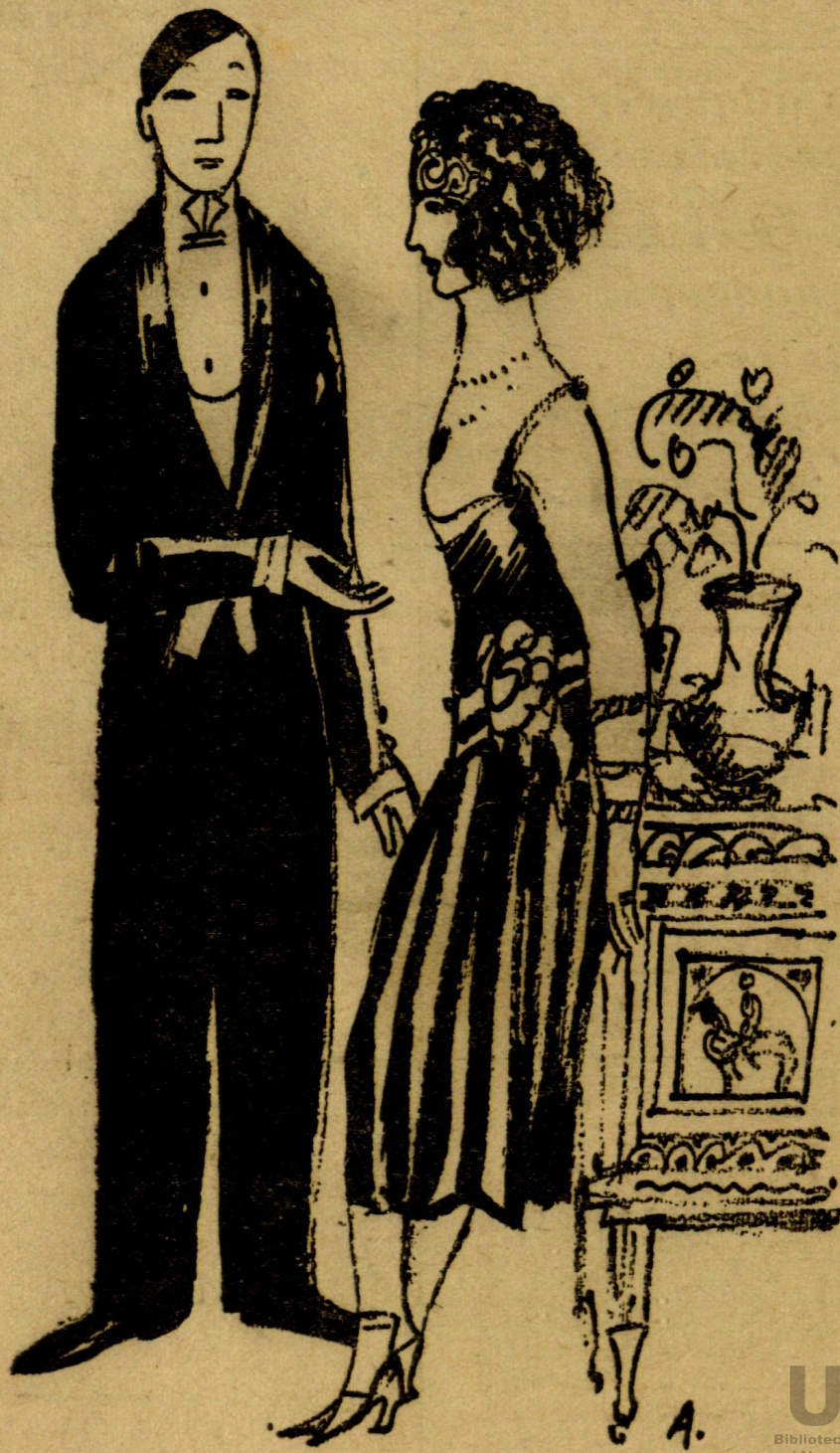

EL BORINOT

Any III - Núm. 67
5 març 1925
Subscripció:
Trimestre, 3'50

SETMANARI D'HUMOR
20 cms.

La corresp. a
l'Administració:
Angels, 22 i 24
BARCELONA

PARAULES DISFRESSADES TAMBÉ

—Però vostè em va prometre que...
—Recordi que anàvem disfressats.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General